

ת"פ 48315/03/20 - מדינת ישראל נגד דמיטרי סימונוב ז"ל, דניאל סימונוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 48315-03-20 מדינת ישראל נ' סימונוב ואח' 28 ינואר 2021

לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא

מדינת ישראל המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב

על-ידי ב"כ עו"ד יוסי קורצברג ועו"ד שלי קוטין

נגד

הנאשמים:

1. דמיטרי סימונוב ז"ל

2. דניאל סימונוב

על-ידי ב"כ עו"ד דוד זילברמן

גזר דין

בעניינו של נאשם 2

כללי

1. הנאשם 2 (להלן - **הנאשם** או **נאשם 2**) הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות (מבצע בצוותא), לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), והחזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. כתב האישום מחזיק שני אישומים. הראשון - מייחס לנאשם 2 ביצוע שוד בצוותא עם אחיו (נאשם 1), אשר נפטר במהלך ההליך המשפטי נגדו. השני - מייחס לנאשם 1 בלבד. בהחלטתי מיום 12.7.2020 הוריתי על הפסקת ההליכים נגד נאשם 1 מחמת פטירתו, ועל כן ומטבע הדברים גזר הדין יתמקד בנאשם 2 ובאישום הרלוונטי לו.

3. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 20.3.2020 בשעה 21:00 עלו הנאשמים על מונית אותה הפעיל יצחק עוקשי (להלן - **המתלונן**), וביקשו שיסיעם מנתניה לתל-אביב. נאשם 1 התיישב במושב הנוסע, לצד המתלונן, בעוד שנאשם 2 ישב במושב האחורי, מאחורי המתלונן.

בהתקרבם ליעד, הורו הנאשמים למתלונן לעצור את המונית. עם עצירת המונית, הצמיד נאשם 2 סכין יפנית אל צווארו של המתלונן ואחז בו בעוד נאשם 1 דרש ממנו לתת לנאשמים את כל הכסף שברשותו. או אז נטלו הנאשמים מהמתלונן סך של 450 ₪ במזומן ו- 2 פלאפונים (להלן - **הרכוש**).

לאחר שסיימו לאסוף את הרכוש, הורו הנאשמים למתלונן לצאת מהמונית. נאשם 2 עבר למושב הנהג והנאשמים נסעו מהמקום. בסמוך לאחר מכן, הסירו הנאשמים את "כובע" המונית מגג הרכב ופירקו את המונה.

באישום זה הורשע הנאשם, כאמור, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות ובעבירה של החזקת סכין שלא כדין.

עמוד 1

4. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, והנאשם הופנה לשירות המבחן עובר לשמיעת טיעוני הצדדים.

תסקירי שירות המבחן

5. שני התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם כוללים התייחסות לנתוניו האישיים, למניעים שהובילו אותו לביצוע העבירות וכן לעמדתו ביחס להליכי גמילה ושיקום.

הנאשם, בן 25, רווק, יליד רוסיה. טרם מעצרו בתיק הנוכחי התגורר עם אחיו ז"ל (נאשם 1) בנתניה. אמו נפטרה כשהיה בן 6 ובעקבות נישואי האב בשנית, עבר להתגורר לתקופות אצל דודתו וסבתו, והיה נעדר מקום מגורים קבוע עד עלייתו לישראל בגיל 18 יחד עם נאשם 1, במסגרת פרויקט מטעם הסוכנות היהודית.

תקופה קצרה לאחר שנקלטו בקיבוץ בצפון הארץ נאלצו לעזוב את המסגרת על רקע חשד לשימוש בסמים. לאורך השנים התקשה הנאשם להתמיד בעבודות ונקלע לחובות כלכליים על רקע שימוש בסמים.

על פי האמור בתסקיר, הנאשם חווה משבר קשה שלווה אותו לאורך השנים בעקבות אובדן אמו בגיל צעיר, ונטישה ואלימות מצד אביו. אחיו הבכור היווה עבורו דמות הורית לאורך השנים, והקשר בין השניים היה קרוב ובעל מאפייני תלות הדדית וקושי בנפרדות. הנאשם חווה קושי רב סביב אובדנו, וכיום גורם התמיכה המרכזי בחייו הוא אחותו אשר עלתה ארצה לפני כשלוש שנים.

שירות המבחן פגש לראשונה את הנאשם בשנת 2014, וכבר אז התרשם כי הנאשם מנהל מגיל צעיר אורח חיים הישרדותי, שולי ובלתי יציב, מתקשה לווסת דפוסים אלימים והתמכרותיים. הנאשם לא ביטא נכונות להשתלב בטיפול במסגרת שב"ס וניכר כי הוא נעדר כוחות, בשלות ומוטיבציה לעריכת שינוי במצבו וכי קיימת רמת סיכון גבוהה למעורבות חוזרת בהתנהגות אלימה.

במסגרת התיק הנוכחי, שירות המבחן חזר ונפגש עם הנאשם והעמיק את השיח אודות דפוסי השימוש בסמים. הנאשם סיפר כי החל לצרוך סמים בגיל 13, ולאחר עלייתו ארצה השימוש בקנאביס הפך ליומיומי. בהמשך נטל סמי פיצוציות ולפני כשש שנים החל לצרוך הרואין דרך קבע. לדבריו, מאז מעצרו בתיק הנוכחי, לא משתמש בסמים כלל והוא נעזר בגורמי הטיפול בשב"ס ובעצורים אחרים כדי להתמודד עם אובדן אחיו. לפני שבועות אחדים השתלב בתכנית "צעד ראשון" לעצורים המביעים רצון ונכונות להיגמל מסמים, ועל פי גורמי הטיפול בבית המעצר, הוא מביע מוטיבציה להמשך טיפול. יחד עם זאת, שולל נכונות להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות מחוץ לכותלי בית המעצר מאחר שבעיתו הנוכחי הוא נעדר כוחות לטיפול אינטנסיבי.

הנאשם סיפר כי ביום ביצוע העבירה, הוא ואחיו צרכו סם מסוג הרואין יחד עם כמות גדולה של כדורים פסיכיאטריים, והאח הוא שיזם את ביצוע העבירה. לדבריו, העבירה לא הייתה מתוכננת והנסיעה לתל אביב נועדה כדי לרכוש כמות נוספת של סמים עבור שניהם. את העבירה ביצעו תחת השפעת הסמים ומתוך חוסר בשיקול דעת, על רקע מצוקה וכמיהה לסם.

מהתסקיר עולה כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו, לוקח אחריות ומבטא אמפתיה לנפגע העבירה, ואף התנצל בפניו בתחנת המשטרה, אך בד בבד תולה את המניעים להתנהגותו בנגררות אחרי אחיו ובשימוש בסמים ומתקשה להתבונן באופן ביקורתי בדפוסיו העברייניים והאלימים באירוע הנוכחי ובהתנהלותו בעבר.

לעמדת שירות המבחן, ברקע להסתבכות בפלילים מתקיימת נטייה להתנהלות אימפולסיבית, התמכרות לסמים, חשיפה לחברה שולית, רצון לסיפוק דחפים מיידים ונטייה לפריצת גבולות. הנאשם סובל מקשיים רגשיים ניכרים, נעדר תמיכה ומתקשה לתת אמון ולהיעזר באחרים. לאורך השנים דפוסי התמכרותו לסמים העמיקו ובעיתוי הנוכחי הנאשם נעדר מוטיבציה ובשלות להשתלב ולהתמיד בהליך טיפולי מעמיק בתחום הסמים.

בשים לב להערכת רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות, ונוכח עמדותיו של הנאשם השוללות נזקקות טיפוליות, התסקיר אינו כולל המלצה טיפולית בעניינו.

ראיות לעונש

6. מטעם התביעה הוגש גיליון הרשעותיו של הנאשם (תע/1), ממנו עולה כי מעורבותו בפלילים החלה בשנת 2013 ולחובתו שלוש הרשעות קודמות בעבירות שונות - סמים, רכוש ואלימות, במסגרתן ריצה שני עונשי מאסרים קצרים מאחורי סורג ובריח; וכן מאסר על תנאי בר הפעלה של 4 חודשים מיום 8.12.2019 (תע/2).

טיעוני הצדדים לעונש

7. **התובע**, עו"ד יוסי קורצברג, עמד על חומרת מעשיו של הנאשם, שכוונו כלפי נהג מונית אשר חשוף למעשי שוד ואלימות מעצם היותו קורבן מזדמן וחלש שלא יכול לבחור את נוסעיו; על הפגיעה בערכים המוגנים; על חלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירה והמניעים שעמדו בבסיסה; ועל הנזק הנפשי שנגרם למתלונן כתוצאה מהאימה שאחזה בו בעת המעשה.

על בסיס הטיעונים שפורטו, ופסיקה שנסקרה, עתרה התביעה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 4 שנות מאסר ל-7 שנות מאסר.

התובע ציין כי העבירות בתיק הנוכחי בוצעו בסמוך לשחרורו של הנאשם מעונש מאסר קודם שהושת עליו, ובזמן שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי - שככל הנראה אינו מהווה הרתעה מספיקה. כמו כן התייחס התובע לתסקיר השלילי המלמד על מסוכנות וסיכון להישנות התנהגות אלימה ועוברת חוק, וכן להעדר המלצה טיפולית. אשר להשתלבותו של הנאשם בפרויקט "צעד ראשון" טען, כי מדובר בשלב ראשוני ביותר ולכן אין אפשרות לצפות מה תהיה תוצאתו בעתיד.

נוכח עברו הפלילי של הנאשם ומכלול הנתונים שפורטו, עתר התובע למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם לו עתר, לצד עונש מאסר מותנה, פיצוי למתלונן והפעלת המאסר על תנאי במצטבר.

8. **הסנגור**, עו"ד דוד זילברמן, ציין כי אמנם אינו מקל ראש בחומרת העבירות, בפגיעה במתלונן, ובעברו הפלילי של הנאשם, אך יחד עם זאת הוא סבור כי מתקיימות בעניינו נסיבות אישיות מיוחדות שיש לקחתן בחשבון.

לשיטת ההגנה, מעורבותו של הנאשם בביצוע העבירות הייתה בלתי נמנעת נוכח מערכת היחסים וטיב הקשר בינו לבין אחיו הגדול, שנפטר כאמור בנסיבות טראגיות בעיצומו של ההליך המשפטי.

הסנגור עמד בהרחבה על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ועל היקף ועומק התלות באחיו, וטען כי הן אשר הבילו אותו לביצוע העבירות ולמעצרו הממושך מאחורי סורג ובריח.

לדבריו, כעת, לאחר שהאח נפטר, הנאשם מביע נכונות להשתלב בהליך של שיקום, והוא אף השתלב לאחרונה בפרויקט "צעד ראשון" בבית המעצר, ולשיטת הסניגור סיכויי ההצלחה גבוהים מאחר שהגיע "למקום ממנו אי אפשר יותר לרדת" (פרו' עמ' 10, ש' 31).

עוד נטען, כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ואף התנצל בפני נפגע העבירה בתחנת המשטרה - נתון המעיד על הפנמת הפסול והבעת החרטה הכנה.

לסיום טען הסניגור כי השתת עונש מאסר מכביד, יפגע באינטרס הציבורי שכן בסוף הדרך החברה "תרוויח" עברייני גדול יותר, ולכן לשיטתו, אין למצות את הדין עם הנאשם אלא לנצל את השינוי שחל בו, לעודד אותו לפנות לכיוון חיובי, וליתן לו הזדמנות לשקם את חייו באמצעות הטלת עונש של 12 עד 14 חודשי מאסר.

9. בדבריי **הנאשם** בפניי הוא התנצל על מעשיו והוסיף שהחל בהליך טיפולי ומעוניין להתחיל לחיות את חייו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

10. בתי המשפט עמדו פעמים רבות על החומרה הטמונה בעבירת השוד, ואף הודגשה החומרה היתרה הכרוכה בעבירת שוד הנעברת בשעת לילה מאוחרת ומבוצעת כלפי נהגי מוניות אשר חשופים לזדון הזולת.

11. המעשים אותם ביצע הנאשם מצויים ברף חומרה גבוה. הם קשים, מכוערים וראויים לכל גינוי והוקעה. לא זו בלבד שהעבירות בוצעו תוך שימוש בסכין יפנית, אלא שהאישום המיוחס לנאשם טומן בחובו חומרה מוגברת בשל ביצוע העבירות יחד עם אחר. כמו כן, הנאשמים לא "הסתפקו" בכסף ובמכשירי הטלפון ששדדו, אלא אף הורו לנהג המונית לצאת מהרכב, וגנבו את המונית תוך פירוק "הכובע" והמונה.

12. מעשיו של הנאשם פגעו באותם ערכים מוגנים שנועדו לשמור על תחושת הביטחון של הציבור בכלל, ועל תחושת הביטחון של נפגעי העבירה בפרט, וכן בערך הגנה על קניינו הפרטי של אדם. יש אף לתת את הדעת לעוצמת החוויה הקשה הנגרמת לנפגעי העבירה כתוצאה מביצוע עבירות מסוג זה. מידת הפגיעה בערכים אלו משמעותית, בין היתר, נוכח ההצטיידות המוקדמת והשימוש שעשה הנאשם בסכין, וגניבת המונית עצמה והשחתתה כאמור לעיל.

בחנתי את טענתו המשתמעת של הסניגור לפיה הנאשם נגרר אחרי אחיו, אולם דומני כי עובדות כתב האישום בהן הודה, מלמדות על מידת דומיננטיות דומה בין השניים המתיישבת עם מתווה "רגיל" של ביצוע בצוותא. אזכיר כי היה זה הנאשם שהצטייד מראש בסכין, היה זה הנאשם שהצמידו לצווארו של המתלונן, והיה זה הנאשם שעבר למושב הנהג ונהג במונית עת נמלטו השניים מהמקום.

כאשר עבירת שוד מבוצעת באמצעות הצמדת סכין לצווארו של קורבן העבירה, הנזק הפוטנציאלי ברור, וכך גם הנזק הקונקרטי (מעבר להיבט הרכושי), וזאת בהינתן האימה האוחזת כל אדם בסיטואציה מעין זו, והדברים ברורים. אשר לנזק הכספי - הנאשם שדד מנפגע העבירה סך של ₪ 450 במזומן, שני מכשירי טלפון ניידים ואת המונית עצמה.

יש לשקלל במסגרת המתחם אף את העובדה כי העבירה בוצעה כלפי קורבן המחויב להעלות כל נוסע לרכבו, והוא

המהווה 'טרף קל', וראו לעניין זה ע"פ 4178/12 עוינה נ' מדינת ישראל, פס' 9 (9.7.2013):

"תקיפת נהגי מוניות, בהיותם קרבן מזדמן וקל למעשי שוד וגניבה, הפכה לאחרונה לתופעה רווחת. נהגי מוניות נתקפים לא פעם כשהם נוהגים ברכבם, לעיתים למקומות נדחים לפי דרישת המזמין, כאשר ישיבתם מול ההגה והכביש מאפשרת לתקוף אותם מאחור בצורה קלה. לא אחת נהגי מוניות שהותקפו אף נשארים על אם הדרך לאחר שרכבם נגנב".

מאחר ששוד נהגי מוניות הפך לעבירה כה נפוצה וקלה לביצוע, בית המשפט העליון הדגיש לא פעם את החומרה שיש במעשים אלו ואת החובה להשית בגינם ענישה ממושכת ומרתיעה:

"נהגי מוניות הפכו בשנים האחרונות טרף קל למעשי שוד, הואיל ונאסר עליהם לבחור את נוסעיהם, ולא אחת מנוצלת עובדה זו על ידי אנשים חסרי מצפון כדי להסיעם למקומות מבודדים שם הם תוקפים את הנהגים, מאלצים אותם לברוח על נפשם, וגונבים את רכביהם. זו התנהגות שחומרתה רבה, ולא אחת פסקנו כי יש להשית בגינה תקופות מאסר ממושכות, במטרה להבהיר לכל את המחיר שיידרשו לשלם אם יימצאו חוטאים בכך" (ע"פ 1885/07 נאיה נ' מדינת ישראל, פס' 3 (1.7.2008)).

וראו גם:

"נזכיר את מדיניות הענישה המחמירה ביחס לתקיפת נהגי מוניות ו"עובדי לילה". מדובר בתופעה מצערת וחמורה שבית משפט זה שב ומדגיש משך שנים את חשיבות קביעתו של עונש מאסר משמעותי כדי להילחם בה" (ע"פ 8487/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 11 (8.11.2016)).

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירה של שוד, הרי שקיימת קשת רחבה של מעשי שוד הנבדלים בנסיבותיהם ובמדרג חומרתם.

מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

ע"פ 4503/16 חסן אבו שנדי נ' מדינת ישראל (5.5.2017) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, החזקת סכין וקשירת קשר לפשע, בכך ששדד יחד עם אחר משאית. לשם כך הצטיידו השניים בסכינים, ניגשו לנהג המשאית ובאיומי סכין הורו לו לרדת מהמשאית ועלו במקומו. כמו כן נטלו מהמתלון את הטלפון הנייד שלו. לאחר שלא הצליחו להתניע ולנהוג במשאית, הורו למתלון באיומי סכין לעלות חזרה למשאית ולנהוג בה עד שהגיעו למחסום צבאי, או אז נטלו מהמתלון את מפתחות המשאית והחלו לברוח בריצה מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל, והשית על המערער 3 שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלון בסך 10,000 ₪. ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל, ובית המשפט העליון הפחית את עונשו של המערער והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל וזאת בשל הליך שיקומי משמעותי ביותר. יחד עם זאת, צוין כי **"גזר דינו של בית המשפט המחוזי הוא שקול ומנומק, כאשר מתחם העונש ההולם שנקבע בגדרו (3-6 שנות מאסר) מביא בחשבון את כלל השיקולים הנדרשים"**. עם זאת, משיקולי שיקום משמעותיים ביותר, הפחית את עונשו של המערער והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 1698/16 יוהנס דמלאו נ' מדינת ישראל (8.11.2016) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והיזק בזדון בכך שעלה בשעה 04:45 לפנות בוקר על מונית וישב במושב שמאחורי

הנהג. בהגיעם ליעד, תקף המערער את המתלון ואיים עליו באומרו "יש לי משהו חד חד בשבילך" ופקד עליו לצאת מהרכב. המתלון ציית לדרישה ויצא מהרכב. בשלב מסוים ניסה המתלון לחזור אל מושב הנהג על מנת להימלט מהמקום. אז, המערער נכנס בחזרה למונית, איים על המתלון, ניסה לעקור את דלת המונית, עקר את המונה והדיבורית שהיו במונית והשליך אותם בכוח לעבר המתלון. המתלון הציע למערער כסף ובסופו של דבר המתלון הצליח לעלות למונית ולהימלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר בפועל**, והשית על המערער 48 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלון בסך ₪ 7,500. כמו כן הופעל עונש מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר, כך שהושתו על המערער 51 חודשי מאסר סך הכל. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה, תוך שבית המשפט העליון מצוין כי **"במקרה דנן לא נפל פגם כלשהו בקביעת המתחם על ידי בית משפט קמא, הנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר"**.

ע"פ 5780/13 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (16.7.2014) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין בכך ששדד חנות מכולת של המתלון, כבן 64, והצטייד לשם כך בסכין יפנית. המערער נכנס לחנות בשעת ערב כשפניו וידיו מכוסים על מנת שלא ניתן יהיה לזהות אותו, ובשעה שהמתלון היה לבדו, פנה אליו כשבידו סכין שלופה והורה לו למסור את הכסף. בהמשך, הצמיד את הסכין לצווארו של המתלון, חזר על הדברים והמתלון מסר לו את הכסף. בשלב מסוים הניח המערער את הסכין על הדלפק. אז, נטל אותה המתלון והניפה לעבר המערער, אשר נמלט מהחנות עם הכסף. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר** והשית על המערער **עונש של 52 חודשי מאסר**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלון בסך ₪ 15,000. ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל. בית המשפט העליון קבע כי **"המתחם שנקבע במקרה דנא החמיר עם המערער יתר על המידה... לטעמי ראוי היה לקבוע במקרה דנא מתחם ענישה בטווח שבין 30 לבין 60 חודשים"**, ובהתאם, הפחית את העונש ל- **45 חודשי מאסר בפועל**.

ע"פ 6001/13 **קסה נ' מדינת ישראל** (29.1.2014) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות בכך שהגיע בשעה 03:00 לפנות בוקר לחנות נוחות כשהוא שתוי ומחזיק על גופו סכין מתקפלת וביקש לקנות בקבוק בירה. משסירב המוכר למכור לו בקבוק בירה, שלף המערער מכיסו את הסכין, הניף אותה כלפי המתלון, איים עליו בתנועות של דקירה ודרש ממנו בצעקות ובקללות שייתן לו כסף. המתלון, שהיה אחוז פחד מהמערער, לא הצליח לפתוח את הקופה ועל כן הוסיף המערער לאיים עליו באמצעות הסכין, ואף עיקם את אצבעותיו והשליך עליו מוצרים שונים ולבסוף נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל**, והשית על המערער **עונש של 33 חודשי מאסר**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלון בסך ₪ 10,000. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 350/13 **רמזי בשארת ואח' נ' מדינת ישראל** (9.6.2013) - המערערים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות וכניסה ושהיה בישראל שלא כדין בכך שהחליטו לשדוד יחד עם אדם נוסף את נהג המונית בה נסעו, ליטול את כספו ואת מכשירי הטלפון שלו ולא לשלם לו עבור הנסיעה. לאחר שהמערערים והאחר הורידו את תיקיהם מהמונית, אחד מהם לפת את הנהג בצווארו מאחור, חנק אותו ודרש ממנו כסף, בזמן שאחר צועק על הנהג, מקלל אותו, מאיים עליו ולופת את ידו מאחור. המערערים והאחר נטלו מהמונית ₪ 900, שני מכשירי טלפון ניידים, משקפי שמש ומברג, יצאו ממנה בלי לשלם והשליכו את מפתחות המונית בסמוך למקום. במסגרת הסדר טיעון הוסכם כי התביעה תעתור לעונש מאסר בפועל בן 36 חודשים. בית המשפט המחוזי השית על אחד המערערים **עונש של 30 חודשי מאסר בפועל** ועל האחר **עונש של 20 חודשי מאסר בפועל**. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה ובית המשפט העליון קבע כי **"בסופו של יום, בעבירת שוד מעין זו יש להטיל**

מאסר משמעותי, והעונשים אינם ברך גבוה בהתחשב בתגית הענישה שקבע המחוקק לשוד".

ע"פ 7459/12 **שיבר נגד מדינת ישראל** (20.6.2013) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שוד מזוין בכך שנכנס בסביבות השעה 4:00 לפנות בוקר לחנות נוחות כשפניו מכוסות, הציג למוכר בחנות סכין שהייתה ברשותו, מסר לו שקית ניילון והורה לו למלא בה את תכולת הקופה. לאחר שהמתלונן מסר למערער את השקית עם תכולת פדיון הקופה על סך 900 ₪, הכניס המערער לשקית כמאה קופסאות סיגריות. טרם יציאתו מהחנות התרה המערער במתלונן שלא ללחוץ על לחצן המצוקה ואיים עליו שהוא יודע איפה הוא גר. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון הקל בעונשו והשית עליו **24 חודשי מאסר בפועל** בשל הליך שיקום שעבר.

ע"פ 10828/04 **טלאל נ' מדינת ישראל** (16.6.2005) - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד מזוין בכך שעלה למונית בשעות הלילה, ובהגיעם ליעד הנסיעה אחז את המתלונן בידו, הצמיד סכין לגרונו ודרש את כספו. המתלונן מסר למערער סכום כסף ואז החל מאבק שבמהלכו נחתך המתלונן בסנטרו, ומשירד מהמונית השליך עליו המערער אבנים שפגעו בו וגרמו לחבלות. המערער נכנס למונית והחל להימלט בנסיעה פרועה. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של **42 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה. בית המשפט העליון קבע כי "**חומרת העבירה והמסר שראוי שייצא מפי בית משפט זה בעבירות כאלה מטילים את הכף**" שלא להיעתר לערער.

ת"פ (מרכז) 27097-08-19 **מדינת ישראל נ' צ'חברידזה** (6.1.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות בכך שנכנס בשעת לילה לחנות, כשפניו מכוסות באופן חלקי ובידיו סכין באורך כ- 20 ס"מ, התקרב אל הקופאית שאותה עת ספרה את הכסף בקופה, נצמד אליה, אחז בכסף ומשכו מידיה. הנאשם החל לצאת מהחנות אולם המתלוננת תפסה בחולצתו על מנת למנוע את בריחתו. בתגובה דחף אותה הנאשם, וכתוצאה מכך המתלוננת נפלה על רצפת החנות ונחבלה ברגלה. הנאשם נמלט מהמקום כשברשותו סך של כ- 23,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **45 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלוננת בסך 7,500 ₪. נכון למועד זה לא הוגש ערעור על גזר הדין.

ת"פ (ת"א) 15500-03-19 **מדינת ישראל נ' אפשטיין** (18.5.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות בשני אישומים. על פי האישום הראשון, הנאשם קשר קשר יחד עם אחר לשדוד באמצעות אקדח אוויר נהג שישב ברכבו. הנאשם ניגש לדלת הנהג, פתח אותה, שלף את האקדח, דרך אותו והצמידו לראשו של המתלונן ולאחר מכן לצלעותיו ודרש ממנו את כספו ואת מכשיר הטלפון הנייד שלו. לאחר שהמתלונן מסר לנאשם את הרכוש המבוקש - נמלטו הנאשם והאחר מהמקום. על פי האישום השני, הנאשם ניגש לנהג מונית שישב ברכבו כשהוא מצויד באקדח, פתח את דלת המונית, התיישב במושב הקדמי לצד המתלונן, שלף את האקדח, כיוון אותו לעבר חזהו של המתלונן ודרש ממנו את כספו. עקב חששו מפני הנאשם, מסר המתלונן לנאשם את כספו והנאשם אף נטל את מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן ונמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע לאישום הראשון **מתחם ענישה שנע בין 22 ל- 50 חודשי מאסר בפועל** ולאישום השני **מתחם ענישה שנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **עונש כולל של 38 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלונן אחד בסך 3,000 ₪ ולמתלונן האחר בסך 2,000 ₪.

ת"פ (ב"ש) 42980-03-17 **מדינת ישראל נ' יוסף** (11.1.2018) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של

שוד בנסיבות מחמירות בכך ששדד נהג מונית בסמוך לשעת חצות יחד עם אחר, תוך שימוש בחפץ חד הנחזה להיות סכין. המתלון עצר את המונית וברח מהמקום. הנאשם והאחר גנבו מהמונית סך של ₪ 900 ונמלטו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר** והשית על הנאשם **עונש של 24 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים ופיצוי למתלון בסך 1,500 ₪.

14. על יסוד השיקולים שפורטו, ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות של ביצוע עבירת שוד כלפי נהג מונית וגניבת המונית בצוותא עם אחר, הגעתי למסקנה כי **מתחם העונש ההולם נע בין 28 ל- 52 חודשי מאסר בפועל**.

קביעת העונש בתוך המתחם

15. במסגרת קביעת העונש המתאים לנאשם, בחנתי את כל הנסיבות הרלוונטיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה.

זקפתי לזכותו של הנאשם את הודאתו, **לקיחת האחריות והחיסכון** בזמן הציבורי ובעדות המתלון.

נסיבות חייו הקשות של הנאשם לרבות התמכרותו לסמים באו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, ממנו עלתה תמונה מורכבת ועגומה. נראה כי יש ממש בטיעונו של עו"ד זילברמן לפיו להתמכרותו של הנאשם לסמים בצירוף להשפעת אחיו הייתה תרומה מסוימת בבחירות שעשה לאורך השנים. אני ער אף למצבו הנפשי הקשה של הנאשם עקב מותו הטרגי של אחיו; לעיתוי ולמקום בו קיבל את הבשורה; ולקושי להתמודד עם האובדן במסגרת בית המעצר כשהוא בודד ונעדר כל תמיכה. לאור האמור מצאתי כי משקלם של נתונים אישיים אלה מצדיקים הקלה מסוימת בעונשו.

עבר פלילי - לחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים ואלימות, כאשר בשניים מהן נדון לעונשי מאסר קצרים: הרשעה אחת משנת 2014 בגינה נדון לעונש מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים; וההרשעה האחרונה מחודש דצמבר 2019, בגינה נדון לעונש מאסר בפועל לתקופה של 60 ימים. כאמור, מיד עם שחרורו ממאסרו האחרון, שב וביצע את העבירות שבענייניו, בעוד שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים בגין עבירות רכוש. נתון זה מעיד על כך שעונשי המאסר (הן בפועל והן על תנאי) לא הרתיעו את הנאשם מלהמשיך ולבצע עבירות. הגם שגליון הרישום הפלילי אינו משקף חומרה קיצונית, דומני כי פרק הזמן הקצר שעבר מאז השתחרר הנאשם מריצוי מאסר האחרון ועד שביצע את העבירה הנוכחית, מהווה נסיבה לחומרה המשליכה על מיקומו של הנאשם במתחם העונש ההולם.

אשר **למאמציו הראשוניים של הנאשם להשתלב בהליך שיקום** יוער, כי בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן, אך לפני שבועות אחדים השתלב הנאשם בתכנית "צעד ראשון" ועל פי גורמי הטיפול בבית המעצר הוא מביע נכונות להמשיך בתכנית. יש לקוות כי הנאשם ישכיל להמשיך בהליכי שיקום גם במסגרת ריצוי עונשו בבית הסוהר, אולם אינני סבור כי יש ליתן לנתון זה משקל דרמטי בהינתן ראשוניות ההליך הטיפולי והצהרת הנאשם כי בעת הנוכחית הוא נעדר כוחות לטיפול אינטנסיבי בתחום ההתמכרויות.

סיכום

16. לאחר שיקלול הנתונים שפורטו, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 34 חודשי מאסר בפועל;

ב. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ 52220-12-18 במצטבר לעונש המאסר שהוטל בסעיף א'.

סך הכל ירצה הנאשם **38 חודשי מאסר בפועל**, החל מיום מעצרו - 5.5.2020 ובניכוי תקופה נוספת שבין יום 20.3.2020 עד יום 1.4.2020.

ג. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישם עונש זה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע או עבירת רכוש מסוג פשע או עבירות אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישם עונש זה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון או עבירות אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ה. פיצוי למתלונן (עת תביעה 1) בסך 7,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.6.2021.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום ט"ו שבט תשפ"א, 28/01/2021 במעמד הנוכחים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**